

яние са намиратъ днесъ християните и въ какви вериги сж оковани България, Босна и Херцеговина! Христовата черкова е станала джамия, и въ нея са дере поганецъ молла; гробовете, въ които лѣжатъ костите на нашите дѣди и прадѣди сж предадени на поругание за срамъ на тѣхните унуки. А дека сж нашите мжжки дѣца, надѣждата на отечеството ни? — Олане и чубукчие, кѣпчечи и сизе у турците; потурченици въ Цариградъ, Русчукъ и Видинъ; заточенници въ Деари-Бекиръ, Шамъ и Халепъ. А дека сж нашите сестри, съ които сме ние расле и порасле? — Въ харемътъ на развратниятъ паша, въ обятията на гнилиятъ старецъ, който изпълнява надъ тѣхъ най-гнуснавите свои пощевия; а тие, убѣени и развалени нравствено, отъ сичкото си сърце са стараятъ да воскръсатъ изгубенните му отъ развратъ и афионъ сили съ своите тѣлесни красоти: показватъ му своето голо тѣло, гѣдъжличкатъ го, гладатъ му брадата, цѣлуватъ го, милватъ го и услаждаватъ му старостъта. А дека сж нашите дѣщери? — Обезчестени сж отъ турските чапѣжне и отъ владишките дяконе; а послѣ сж изгонени и оставени, за да са гвуси отъ тѣхъ и старо и младо. Но и това е още малко. Нашите душмане не сж пожалѣле ни бащите ни, ни майките ни, ни дръбните ни дѣчица пеленачета. По-голѣмо безчестие не може да бѣде на свѣтътъ! Станете, братия, на крака за нашето отечество и за нашата вѣра!

И с ъ н о в ѣ.

Ти, дѣдо, по-добре ни научи що да правиме и какъ да избавиме отечеството си, а ние сичките тия пѣща знаеме.

Д ѣ д о Н и к о л а.

Който е юнакъ, той нека точи ножътъ си и да са готви за бой; а който е способенъ да научи народътъ умъ и разумъ, той нека го научи. Когато вие намѣрите